

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m — Kiadóhivatal: Kispeszt, Thököly-út 18.

Az új parancsolat.

„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.”

Ján. 13, 34.

A szeretet törvénye olyan régi, mint maga az élet. Mert az élet törvénye kezdettől fogva a szeretet, amint maga az Isten, az élet forrása, tiszta és örök szeretet. Miért hívja Jézus a szeretet parancsolatát újnak?

Új ez a parancsolat azért, mert a Jézusban öltött testet és lett valósággyá a világban. Óriási különbség az, hogy valamely parancs betűkben él-e csak, vagy pedig a valóságban is.

Az apostolok missziói munkálkodását magától értetődőnek vesszük. Azt mondjuk, hogy az apostolok parancsot kaptak, hogy prédikáljanak és gyülekezeteket plántáljanak és ezzel a nagy történelmi tény elintézettnak tekintjük. Nem vesszük észre azt a lelket, amely a parancsban és az apostolokban lángolt. A missziói parancs a missziói lélek nélkül holt betű, életet a Lélek ad neki, amely belülről kifejthet. Ez a lélek pedig nem más, mint a szeretet. Az új parancsolat azért volt új, mert új volt az a lélek, amely a parancsban és a küldöttekben dolgozott.

Az új lélek új dolgokat, új embereket, új célokat, új értékeket teremtett. Azelőtt is járták az emberek a külföldet: a természetűdös köveket, növényeket és állatokat

gyűjtött: a történettudós eseményeket nyomozott: a filozófus bölcseséget akart szerezni, vagy a szobájában ült és képeket festett a szeretetről. Azonban Pál apostol, aki hajóra szállt nem azért, hogy országokat hódítson, sem azért, hogy ismereteket gyűjtsön, hanem azért, hogy életet közöljön: nem azért, hogy magának kincseket halmozzon fel, hanem hogy adjon és önmagát hozza áldozatul — ez a tünemény a világ történelmében valami egészen új volt.

Az égi tűz megérintette az emberek szívét, s szívük lángra gyúlt: és a tűz harapódzott és terjedt és nem állt meg. Ment előre, a testvéreknek ez a dicsőséges csapata, a maga különös vállalkozásában, tengereken és erdőkön át, behatolva a tömlöcökbe és eljutva a trónig — az emberevő vadember kunyhójába, és a távoli brit szigetek borbéba öltözött emberektől szegélyezett partjaiig.

Olvasd el Tertullian beszámolóját arról a csodálatos gyorsaságról, amellyel a keresztyének szaporodtak és rajzottak, és akkor látni fogsz magad előtt egy mérhetetlen hangyasereget, amely keresztülvonul egy tájon ellenállhatatlan miriádokban, ezrével fulva a folyóvizekbe, tűzben elégetve, embertől és állattól pusztítva, és mégis új meg új seregek következnek végemehetetlenül, hogy betöltsék a támadt űrt.

Új hang hallatszott: új sóvárgás a földön; epekedett az ember amiatt, hogy testvérétől elszakadt és égett benne a vágy, hogy lerombolja azokat a hamis megkülönböztetéseket, amelyek a legnemesebb lelkeket olyan sokáig elválasztották egymástól — az élet gyermek-sírása — Isten fiatal Egyházának hangja.

És mindez honnan? Judeából — a föld hátán a legszűkkeblűbb, legtürelmetlenebb nemzetből.

Ez a történelemben valami egészen új dolog volt.

Ezért nevezi Jézus újnak a szeretet parancsát.

Ez a parancs ott, ahol nincs Lélek, régi parancs. Elavult, kifakult, elcsépelt parancs. Új ott, ahol a Lélek új szíveket és új embereket teremt és az emberek által új történelmi tényeket.

(Robertson F. W. után.)

Utasemberek Könyve.

A Brit- és Külföldi Bibliatársulat „Utasembereknek“ (For Wayfaring Men) címen adta ki legutóbbi jelentését. Nagy kár, hogy a Társulat évi jelentéseit kevesen olvashatják a nyelv miatt. Akik angolul tudnak, azoknak nagyon ajánljuk, szerezzék meg ezt a jelentést. Nagyon olcsó: a 116 oldalas könyv 1 pengőért kapható a Bibliatársulattól (Budapest IV. Deák-tér 4.). Évről-évre kintűnő szerkesztésben jelenik meg és bepillantást enged a Társulatnak az egész földkerekséget felölelő munkájába. Az alábbiakban közlünk belőle.

Hogyha a Biblia az utasemberek könyve, ebből az következik, hogy sokfajta ember — utazók, felfedezők, misszionáriusok — magukkal vitték mint kalauzt, tanácsadót és jóbarátot. Micsoda utitárs volt a Biblia és milyen sokféle embert kísért már az úton! Egyetlen könyv sem szólt annyi ember szívéhez és egyetlen könyv sem volt annyiféle fajú emberre hatással. Egyetlen könyv sem bizonyult olyan alkalmazkodónak. Sehoh sem jut zavarba, akárhová vetődjön is. Vadidegenként léphet be egy-egy országba, de hamarosan polgárjogot szerez. Legyőzte a nyelvi korlátot azon az egyszerű úton, hogy lefordította magát ezer nyelvre.

Nem lepődünk tehát meg, hogy a Biblia messze tájakat bejárt és megtalálta az utat a földgömbön feltüntetett majdnem valamennyi országba. Eljutott a Brit Birodalom minden részébe, otthonos lett Európa majdnem minden országába, behatolt Afrika legbelsőbb rejtekeibe, ismeretes lett Kinában és Távolkeleten és bejárta az amerikai kontinens minden részét. A Biblia járt minden

óceán hullámain, hajózott majdnem minden folyón, keresztültem majdnem minden hegyláncon és karavánozott minden sivatagban. Behatolt az északi és a déli sarkvidékre, sőt meglátogatta a Déli-sarkot.

Legnagyobb felfedezőink közül többen a hit emberei voltak s a Bibliából táplálkozó hitük elmélyült a kemény tapasztalatok által. Hogyha Shackleton Ernő „Dél“ című könyvét olvassuk, reá és társaira nem úgy gondolunk, mint jelesül vallásos emberekre. Ennek a merész vállalkozásnak vérpezsdítő leírásában keveset olvashatunk a vallásról. És meglepetészerűen hat ránk, amikor megkapó bizonyásgtevést találunk arról, hogy meg voltak győződve, hogy Isten vigyázott rájuk és vezérelte őket veszedelmes visszatérésiútkor. „Az út utolsó darabja rendkívül nehéznek bizonyult“, írja Shackleton, aki elbeszéli, hogy a egyik helyen 25—30 láb mélységbe kellett leugraniok, kétoldalt járhatatlan jégzirtek közt. Egy kötél segítségével sikerült lejutniok és végül hihetetlen nehézségek közt biztonságra jutottak. Kockázatos vállalkozás volt, de csodálatos támogatást kaptak, amint maga Shackleton tanúsítja. „Amikor visszatekintek azokra a napokra, nem kétlem, hogy a Gondviselés vezetett bennünket nemcsak a hómezőkön át, hanem a viharos fehér tengeren is, amely az Elefánt szigetét Dél Georgiai kikötőntől elválasztotta. Tudom, hogy Dél Georgianak névtelen hegységei és jégmezői felett megtegyt harminchat órás hosszú menetelésünk közben gyakran úgy tetszett, hogy négyen voltunk, nem hárman. Nem tettem

erről említést társainknak, de utóbb Worsley azt mondta: „Gazdám, menés közben az a furcsa érzésem volt, hogy másvalaki is volt velünk.“ Grean ugyan-
ezt a vallomást tette. Az ember érzi a nyelv darabosságát és nehézkességét, mikor ilyen megfoghatatlan dolgokat akar elbeszélni, de utazásaink leírása hiányos lenne, ha nem jegyezném fel ezt gondolatainkhoz olyannyira közeleső körülményt.“

Azt mondtuk, hogy az Újszövetség megjárta a Délisarkot, s hogy hogyan történt, azt elmondja Seaver György „Az antarktiszi Wilson Edward“ című könyve. Egyike a sarkvidéki kutatás legmegindítóbb leírásainak. Azok közül a földrajzi kutatók közül, akik életüket tették kockára, hogy az Északi vagy a Déli Sarkot elérjék, egyedül Wilson Edward nevezhető szentnek. Mégis: „szent“ nem a szabatos szó. Ő maga tiltakozott volna minden ilyen elnevezés ellen. Wilsont „az élés geniuszának“ nevezték és

ez a leírás fején találja a szeget. Wilson egyike volt annak az öttagú társaságnak, amelyik 1912. január 17-én elérte a Délisarkot, de csak azért, hogy úgy találja, hogy Amundsen és norvég társai, akik 1911. december 16-án érték el a Sarkot, megelőzték. Nem különös dolog-e, hogy egy olyan helyre, amelyet ember lába a multnak megmérhetetlen ideje alatt nem tapodott, egyhónapon belül két látogatás is érkezett? Nagy lehetett a megdöbbenésük, hogy nem ők érték el először a Sarkot, de ennek a megdöbbenésnek kevés nyomát találjuk úgy Scott, mint Wilson naplójában. „A dolgok ellenünk ütöttek ki, tehát nincs okunk panaszra, hanem meghajlunk a Gondviselés akaratát előtt s el vagyunk tökévelve, hogy mindvégig megtesszük a tőlünk telhetőt“, írja Scott utolsó üzenetében, amikor visszatérőben voltak és már lemondtak minden reményről, hogy hazajuthatnak.

(Folytatjuk.)

Nehézségek és veszedelmek Belső-Kínában.

A fiatal házaspár (Studd C. T. és Stewart Priscilla) esküvői szertartásáról egyenest elindult munkát kezdeni egy belföldi városban, Lungang-Fuban. Kíséretükben volt Burroughs kisasszony, Studdné barátja és munkatársa, és későbbin Bewes Edit kisasszony. Az akkori (1880-as évekbeli) Kina nagyban különbözött a maiót, veszedelem, sértés és sok esetben martirium volt a fizetség a Megváltó megismertetéséért.

„Az első házukba kísértetek jártak. Csak ezt az egyet tudtuk megkapni abban a városban. El voltunk tökévelve, hogy oda megyünk, ahol nincsenek európaiak. Természetesen az idegen ördögök számára nem volt lakás, de ez a ház egy gonosz, vén emberé volt és kiadta nekünk, mert kísértetek járták. Kopár fehérre meszelt falak és téglapadlózat, igen egyenetlenül téglázva, középen tűzhely és egy téglagy. A derékajunk egy körülbelül egy hüvelyk vastag gyapotgyapjú paplan volt. Ez volt az ágyunk három esztendeig, míg végre úgy tele lett skorpiókkal, hogy el kellett bontanunk. Azután deszkapadlóból készült alkotmányunk volt.

„Öt esztendeig egyszersem mehettünk ki a házból a szomszédaink szitoközöne nélkül. Apránként megbarátkoztunk az emberekkel, mert megengedtük nekik,

hogy megtekintsék lakásunkat, megvizsgáljanak mindent és tetszésük szerint belekukkantsanak minden holminkba. Mikor azután három hónapos kíváncsiságuk betellett, érdeklődésüket úgy gyűjtöttük új lángra, hogy ceremóniális dolgokat az Üdvhadsereg módszereivel elegyítettük — a bendzsót és a processiót kombináltuk.

„A kínaiak minket okoltak mindeért, ami abban a városban történt. Egyik évben nagy szárazság uralkodott. Az életünk forgott veszedelemben, mert minket tettek felelőssé. Öt napi utat tettek meg, hogy egy bizonyos istenért küldjenek: ezt kellett elhozni és elérni, hogy a feje bubjára süssön a nap. Egy bizonyos nap plakátokat ragasztottak, azzal a felhívással, hogy a városban mindenki tartozik a kaput becsukni és a kapun kívül annak az istennek tömjénetét. Tudták, hogy mi nem tömjénezünk az ajtónk előtt s az volt a szándékuk, hogy házukat megostromolják. Akkoriban nagybeteg voltam. Studd atól tartott, hogy a helyzet igen rosszra fordul. Üvegekkel és tégladarabokkal kezdtek megdobálni és azután a kápolnát kezdték lebontani. Studd valamilyen kínai keresztényt elküldötte a telepéről és meghagyta, hogy menjenek haza. Engem bevitt az udvarra; azután átmá-

szott a falon és a mandarinokhoz ment. Ezek elhagyták a várost. Tudták, hogy nem lesz tanácsos az idegen ördögöt otlomba venni, mert népünk ő ellene fordul. Megmenekülésünk így történt. A tömegben volt egy írástudó ember, ahogyan itt nevezik — egy tanító. Ez azt mondta a tömegnek: Mit csináltak? Miközben itt az időt vesztegetitek, a nap eltelik s ha gyorsan nem fogjátok az istent, nem érzi a fejobuján a napsütést. Vigyétek s azután jöjjetek errefelé vissza! Az írástudóknak nagy a becsületük, ezért megjuhászodva megfordultak és felvették a kőistent. Többé nem jöttek vissza, hanem másik úton tértek haza, ahol a gazdagok laknak, a házaikat kifosztották és ellopták az ezüstöt, amit annak a városnak ígértek, ahonnan az istent kapták.“

Ebben a látszólag terméketlen talajban csodálatos tapasztalatokat szereztek az Evangélium kemény szíveket meglágyító, az üldöztetésekben rendíthetetlen embereket teremtő hatalomról.

„Egy alkalommal (írja Studd) a feleségem egy meglátogatásunkra jött kínai asszonnyal beszélgetett az Evangéliumról. Az asszony érdeklődést mutatott, erre megmutatott neki egy a keresztrefeszítést ábrázoló képet. Mikor az asszony a golgotai áldozat történetét hallotta, könnyekre fakadt.“

„Egy másik alkalommal első ízben mutatunk be vetített képeket. Sohasem felejttem el a keresztrefeszítési jelenet hatását, sem az egyik keresztyénünk imádságát. Jó ember volt, de amint sokszor előfordul, azt tartotta, hogy az önfeláldozás nem sokat ér, hanem a pénz és a haszon hozza el a tömegeket és a tömegekkel az áldást. Azonban a keresztrefeszítési jelenet egészen összetörte. Az imádsága egyetlen hosszú zokogás volt és többé sohasem volt az az ember, aki volt.“

Volt egy ember, aki nem engedte,

hogy keresztyénnek nevezzék, amíg azt tettekkel be nem bizonyította; volt egy másik, aki saját bevallása szerint a tartomány legnagyobb zsványja volt.

„Arról a textusról prédikáltam: Ő mindenképen idvezíthet (beszélte Studd); a prédikáció után, amikor a gyülekezet már eltávozott, egy kínai visszamaradt, egészen a terem végén. Mikor odamentünk hozzá, azt mondta, hogy amit beszéltünk az mind csupa hiábavalóság. mondta: „Én gyilkos, parázna vagyok, minden isteni és emberi törvényt ismételtelen megszegtem. Megrögzött opiumszívó is vagyok. Ő engem nem idvezíthet!“ Elibe tártuk Jézusnak és Evangéliumának és hatalmának csodáit. Az az ember komolyan vette a dolgát és alaposan megért. Azt mondta: „El kell mennem abba a városba, ahol mindezt a rosszat és bűnt elkövettem és ott helyben kell terjesztem az örömhírt!“ Meg is tette. Tömegeket vonzott, a mandarin elé vitték és 2000 bambuszütésre ítélték, míg a háta egyetlen veres kocsonya lett s azt gondolták, hogy belehalt. Néhány barátja eszméletre hozta, kórházba vitte és keresztyén kezek addig ápolták, míg végre fel tudott ülni. Akkor azt mondta: „Vissza kell mennem megint ...ba, (a saját városába), és az Evangéliumot prédikálnom“. Erősen lebeszéltek, de kevéssel azután kiszabadult és elkezdett ugyanott prédikálni. Megint a törvényszék elé állították. Most már átalloították megint megvesszőzni, tehát bebörtönözték. De a börtönének apró nyitott ablakai voltak, a falban meg lyukak. Tömegek gyűltek oda s ez az ember az ablakokon és a lyukakon át prédikált, mignem látva, hogy a börtönön belül többet prédikál, mint a börtönön kívül, szabadon eresztették, mert lemondtak arról, hogy ezt a nyakas és konok embert eltántoríthatják. Ilyen embereket érdemes megmenteni.“

(Folytatjuk.)

Missziói imaóra.

1940. évi jelmondatunk: 1. Kor 4, 20. — Egyesületünk tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: február 13-án, missziói csendes órát tartanak. — Februári imaóránkon elmélkedjünk Isten akaratáról. Elmélkedésünk alapja legyen a Miatyánk harmadik kérdése: „Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben úgy a föl-

dön is“ Máté 6, 10; és ehhez vegyük még: „Isten azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson“ 1. Tim. 2, 4.

Vezérfonalul szolgáljon Luther szava a „Miatyánk Német értelmezésében“: „Még hogyha módodban volna is az egész világot megtéríteni, halottakat feltámasztani és mindenkit a menyekbe

juttatni és mindenféle csodákat véghezvinni, mégsem lenne szabad mindebből semmit sem akarnod, ha nem Isten akaratának adnád meg az elsőséget. Még ezt az akaratodat is alá kellene vetned és meg kellene vetned és meg kellene semmisítened és azt mondanod: „Édes jó Istenem, mindez igen jónak látszik előttem; ha neked úgy tetszik, akkor legyen meg; ha nem tetszik, akkor maradjon abba.“ Ugyancsak Luther a Nagykátében: „Ha keresztyének akarunk lenni, előre számot kell vetnünk azzal, hogy az ördög minden angyalával és a világgal együtt ellenünk fordul s gondja lesz rá, hogy ki ne fogyjunk a kínból és gyötrelomból. Mert ahol az evangélium felhangzik, befogadásra talál, hitet ébreszt, gyümölcsöt terem, ott a szent és drága kereszt sem hiányozhatik. Ne ábrándozzék senki arról, hogy nyugton lesz; ellenkezőleg: kockán forog minde-ny, vagyona, becsülete, háza, udvara, felesége, gyermeke, teste és élete.“ Továbbá (a Miatyánk Német Értelmezésében): „Előtolakodnak a haszontalan feleségek, akik lármájukkal az egész keresztyénséget betöltötték és tanításaikkal a szegény embereket elámították s azt ordítják a szószékekről, hogy jó akaratot, jó szándékot, jó feltételt kell elhatároznunk; s ha ezt magunkban elhatároztuk, akkor biztonságban vagyunk s minden cselekedetünk igaz. Ezzel a

tanítással csak önkényű, önféjű embereket, orcátlan és magabizó lelkeket teremtenek, akik mindig Isten akarata ellen tusakodnak s a maguk akaratát nem törlik meg és nem rendelik alá. Mert abban a hiszemben vannak, hogy az ő szándékuk jó és annak törlik-szakad végbe kell menni s ami nekik ellentáll, az az ördögtől van, nem Istentől. Ime, így támadnak a báránybőrbe bújt farkasok (Máté 7, 15) és innen keletkeznek a gőgös szentek, a földkerekség legveszedelmesebb emberei. Innen ered, hogy egyik püspök a másik ellen, egyik egyház a másik ellen, papok, szerzetesek, apácák egymás ellen harcolnak, vitáznak, civakodnak s hogy mindenfelé békétlenség van; és emellett mégis mind-egyik párt azt állítja, hogy jóakarátú, jószándékú és jófeltételű. Így Isten dicséretének és tiszteletének örve alatt csupa ördögi munkát végeznek.“

Ima: Szerető mennyei Atyánk, a te akaratod legyen meg, nem az ördög és ellenségeink akarata, sem azoké, akik szentigédet üldözik, azt elnyomni és országod eljövételét megakadályozni akarják! Add, hogy mindazt, amit emiatt szenvednünk kell, türelemmel hordozzuk és leküzdjük, hogy a mi nyomorult testünk gyengeségből vagy restségből meg ne hátráljon és el ne bukjék. Ámen.

(Luther M.)

H I R E K.

Zászkaliczky Pált, Misszióegyesületünk jegyzőjét a pesti felsőegyházmegye tanügyi eszeressé választotta.

Ujonnal belépett tagok: Reiter Miklósné Budapest, Kriska Irén Budapest, di Gléria Jánosné Budapest, Petrik Gabriella Sopron, Murányi Ferencné Oroszáza, özv. Leiter Gézáné Budapest, Felpéci evangélikus egyház, Felpéci ifjúsági egyesület, Magyar István Felpéc, dr. Szalay László Felpéc, Varga Gyula Kíspeszt, Pazár Irén Nyiregyháza, Kaczkó Erzsébet Békéscsaba.

Budapesti imaórán január hónapban Virágh Sándor ref. lelkész, a ref. misszióegyesület titkára tartott előadást a református missziói lelki háttér kiépítéséről. Tanuságos előadásában hallottuk

mi mindent tesz meg a szövetségünk, hogy a missziói érdeklődést és a szolgálatot növelje. Evangelizációnk fokozása, a belm. mozgalmakkal való összefogás és közösség, a gyermek munka fejlesztése, tankönyvek átdolgozása és tananyag készítése, a vallástanító lelkészek megszervezése, lelkipásztoroknak munkaprogramm, teológusok megnyerése az ügy számára, a teológián mint tantárgy beállítása, és ezenkívül az irodalmi tevékenység áll a misszió szolgálatában. — Az előadás után Scholz László vallástanár tartott írásmagyarazatot I. Ján. 3, 1. alapján. — Következő összejövetel február 13-án fél 7 órakor lesz.

Kunos Jenő címe: Peking, China. 23. Shih chia hutung. Via Sibéria. — Akik

imádkozó szeretettel gondolnak Kunos Jenőre és szeretnék, ha írna nekik azok részére közlőjük a címét. Néki is nagy öröm, ha hazulról levél érkezik. Gondoljunk rá tehát minél többet.

Gyermekszövetségi Munkaprogramm
Dr. Györffy Béla lelkésznel díjmentesen kapható: Felpéc, Győr megye.

Gyűjtünk használt bélyeget, ezüstpapírt és óntartalmú anyagot. (Fogkrém-tubusokat stb.) Sok apró fillérből tevődik össze a misszió fedezete. (Küldjük be: Danhauser László titkár címére Budapest VI. Bajza-utca 45.)

Segítsük a finnek! A háború miatt a finn misszionáriusok támogatás nélkül állnak őrhelyeiken. Azért aki most Kunos Jenő missziójára áldozatot hoz, az a finn testvéreken is segít. Szeretettel kérjük mindenki megértő támogatását.

Gyermekszövetség. Egyesületünk kiadásában, dr. Györffy Béla szerkesztésében megjelent a „Gyermekszövetségi Munkaprogramm” 50 oldal terjedelemben. Tizenkét gyermekszövetségi órának az anyaga található benne. Bevezetéstül Danhauser László ír a Szövetség múltjáról és jelenéről, ugyanő és dr. Györffy Béla útmutatásokat adnak a munka megkezdéséhez és folytatásához. A végén Harmati Béla ad útmutatást a missziói ünnepélyek program-összeállításához. A gyermekszövetségi órák anyagát Cséry Lajos, dr. Györffy Béla, Jávor Pál, Marcsek János, Nitschinger János, Rácz Sándor és Túrmezei Sándor írták. Kiszérje áldás Egyesületünknek ezt a kiadványát! — A Lipcsei Misszió gyermeklapja, a Kleine Missionsglocke, megszűnt. Egyike volt a legelterjedtebb német gyermeklapoknak; volt idő, amikor 135 ezer példányban jelent meg. Megszűntették gyermeklapjaikat a többi németországi misszióegyesületek is. Most valamennyien együtt adnak ki egy közös missziói gyermeklapot „Weite Fahrt” címen; ez lesz tehát az egyetlen külmisziói gyermeklap. Németországban. Egyes szám ára 1 pfennig. Szerkesztője Lorch Hilde. A változott viszonyok tették szükségessé a gyermeklapok egyesítését, de az Úrnak lehetnek vele külön céljai is.

Meszlen-Acsádi gyermekszövetségünk, melynek nincs 50 tagja sem: 56 04 P értékű bélyeget vett, s egyéb címen 22 P 53 fillért küldött be a múlt évben, úgy hogy a gyermekekre fejenként több mint másfél pengő adomány esik. Beszédes számok ezek.

Köszöggel Kertai János igazgató vezetési a szövetséget sok odaadással. A hűség vezetése mellett a múlt évben igen szép fejlődést mutatott a szövetség s a gyermekek misszió iránti érdeklődése és szeretete megmutatkozik a 29.72 pengőt kitevő bélyegvásárlásból.

Új szövetségünk alakult Homokbödöngén s alakulóban van Mohácson.

Celldömölki szövetségünk műsoros karácsonyi ünnepélyt rendezett.

A veszprémi egyházmegye, mult év november 29-én tartott lelkészgyűlési közgyűlésén Takács Elek esperes felhívta a lelkészeket és tanítókat a gyermekszövetségek megalakítására. — Hisszük, hogy a felhívás nyomán sok új szövetségünk alakul. Ez már a harmadik egyházmegye, mely általánosan bevezeti a missziói gyermek munkát.

A felpécsi gyermekszövetség karácsony ünnepében előadást tartott az iskolateremben. A jövedelemből 25 pengőt küldött be a Misszióegyesület pénztárába Kunos Jenő missziójára, 7.61 pengővel pedig hozzájárult a finn Vörös Kereszt megsegítéséhez. — Felpécen a folyó munkaévben már az ismétlőiskolások is rendszeresen bekapcsolódnak a gyermekszövetségi munkába. — Ugyancsak Felpécen az ifjúsági egyesület és a gyülekezet elhatározta a Misszióegyesületbe rendes tagul való belépését.

A Szarvasi Missziói Egyesület évi január hó 13-án tartotta meg évi közgyűlését. Az elnök jelentést tett az egyesület mult évi fontosabb eseményeiről. Örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy az egyesület buzgó társelnöke, özv. Fertig Alajosné, szerencsésen hazatért Braziliából s átvehette ismét az egyesület vezetését. Kegyelettel emlékezett meg az egyesület halottairól s bejelentette 10 új tag belépését az egyesületbe. Majd felolvastatta az országos misszió egyesület elnökének eszméltető és buzdító újévi körlevelét. Azután meghallgatta a közgyűlés az ellenőri jelentést az egyesület pénztári helyzetéről s megnyugvással vette tudomásul, hogy a mult évi bevétel 598.46 pengő volt, a kiadás pedig 536.24 P. Az egyesület vagyona 1074.68 P. A kiadások legnagyobb tétele — a Missziói Lapoknak a tagok részére való előfizetésén (148 P) kívül — az egyesület indiai evangélistájának fenntartására küldött 328.88 P. A közgyűlés elhatározta, hogy — amennyiben a Lipcsei Missz. Társaságnak Indiában misszionáló munkásaival a háború miatt minden érintke-

zése megszűnt volna — ezután minden erejével támogatni fogja Kunos Jenőt, az egyetlen magyar evangélikus misszionáriust. Pénztárosnak megválasztotta a közgyűlés Borgulya Endrénét, h. ellenőrnek Jancovics Nellit és tanácsagoknak Mladoniczky Mártonnét, özv. Kor-

nidesz Mihálynét, Holéczy Máriát, Köves Jánosnét és András Mátyást. — A társelnök buzdító szavaival véget ért a közgyűlés, mely mindvégig a tagok lelkes részvétele mellett, a misszió iránti szeretet és áldozatkészség szellemében folyt le.

Kimutatás

a Magyarhoní Ágostai Htvallású Evangélikus Misszióegyesület Pénztárába
19.9. december 23-tól 1940. január 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1938-ra: Tóth László Orosháza 2, Ajkai Jenőné Szentgotthárd 2 pengő.

1938—39-re: özv. dr. Kiss Istvánné Budapest 2 (2), Nagy István Alsóság 2 (2), Szabó József Győr 6 (2) P.

1938—40-re: Mayer Oszkár Bony 3 (3) pengő.

1939—40-re: özv. Kertész Lajosné Várpalota 4 (1), Dr. Schulek Tibor Budapest 6 (2) P.

1939-re: Budapestről: Benyó Vilmos 2, özv. Horváth Árpádné 2 (1), Kelemen István 3 (1), Mühsam Eliz 3 (1), Dr. Scholtz Oszkár 3 (1), özv. dr. Krompecher Ödönné 3 (1), Baar Madas Leánynev. int. evang. növendékei 8 (2), Szabó Dezső Csöngé 1, Vereszký Katalin Nagytarcsa 1 (1), Tucska Ferencné Várpalota 1 (1), Markó Emma Salgótarján 3 (1), Cséry Lajos Dombóvár 3 (1), Németh Sándor Kötse 3 (1), Balogh János Acsdá 2 (1), Dubovay Géza Sopron 1 (1), Jónás András Csépa 2.50 (1), Csáková Gyula Kisvárdá 3 (1), Ziermann Lajos Sopron 3 (1), Harmati Béla Ósagárd 3 (1), Siktér András Soltvadkert 3 (1), Faragó Ferenc Orosháza 1 (1), Egyházaskozári egyház 3 (1), Gross János Kistormás 3 (1), Mályuszné dr. Székely Irma Kispeszt 3, Mályusz Tibor Kispeszt 3, Biszкуп Ferenc Mezőberény 3 (1), Mayer Pál Iklad 1 (1), Somogyi Gábor Celldömök 1 (1), Kovács István Csöngé 3 (1), Nyirő József Szentgotthárd 3 (1), özv. Kurz Sándorné Kispeszt 1 (1), Szalóky Endre Ostffyasszonyfa 1 (1), Horváth Zsuzsanna Győr 3, Büki Jenő Mekényes 3 (1), Takács Elek Homokbödöge 3 (1), Jeszenszky Gyula Kistarcsa 3, Zászkaliczky Pál Fót 1, Tóth László Orosháza r. 1, özv. Soltész Gyuláné Nyíregyháza 3, Csapó Istvánné Újmalomsok 1, Pavlik Ferenc Bonyhád 3, Nyíregyházi missz. fiókegylet 50 pengő.

1940-re: Budapestről: Steiner Gyula 3 (1), Rimár Jenő 3 (1), Rimár Jenőné

3 (1), Rimár Ibolya 3 (1), Horusitzky Henrikné 3 (1), özv. Gáncs Aladárné 3 (1), özv. Péczeli Lajosné 1 (1), Scholtz László 1 (1), Mokri Eszter 3 (1), Brooser Mórincné 3 (1), Falb András 3 (1), özv. Leiter Gézáné 1 (1), dr. Molnár Gyula 3 (1), Szauer Klára 3, Kozma Gabriella 3, Borostyánkői Imre 3, Joanovits Sándorné 1, Huszár Sámuelné 3, Johnson Gisle 3, Hégel Jenőné 1, Radocsay Jenőné r. 1, Pestszentlőrincről: Ev. Nőegylet 3 (1), Salfer Károly 3 (1), özv. Oravecz Jánosné 1, Simon Lajos 1, Sopronból: Asbóth Nővérek 3, Mayer Ödön 3, dr. Wiczian Dezső 3, Kiskőrösről: Kiss György 3 (1), Bachmann Frigyes r. 1, Litauszky János 1, Adam Antalné 1, Felpécéről: Evang. Egyház 3 (1), Ifj. Egyesület 3 (1), Magyar István 1 (1), dr. Szalay László 1 (1), Németh Károly Lébény 3 (1), Túrmezei Sándor Tokaj 3, Korcsek Zsigmond Frigyes Kisalag 3 (1), Kispeszt-ről: özv. Darula Sámuelné 1, Vargha Gyula 1, özv. Popelka Béláné 1, Márkus Pálné 1, Mihalovics Samu Bér 3, Németh Vilma Pápa 1, Gaál Jolán Csepel r. 2, Magyaróvárról: Erdős János 3, Várallyay Györgyné 1, Pécsről: Dadó Erzsébet 3, Nagyszében Rudolfné 1, Stark József Özd 3, Berzsényi Janosovits Miklós Celldömök 3, Rolkó Gyula Abony 1, Zászkaliczky Pál Fót r. 2, özv. Ulrich Aladárné Szombathely 1, Pazár Irén Nyíregyháza 1, Wallrabenstein Jakab Budakeszi 3, Orosházáról: Murányi Ferencné 3, özv. Szabó Antalné 3, özv. dr. Tóth Miklósné Alsógöd 3, Magyar Géza Szák 3, Petrik Gabriella Sopron 1, Körmenről: özv. Kovács Sándorné 3, Sárkány Ferenc 1, Ev. Leánykőr Gyöngyös 1, Szabó Endre Remetekertváros 1, Tóth Aladár Nemesahany 1, özv. Kőszeghy Károlyné Esztergom 1, Lukácsy Dezső Tét 3 pengő.

Offertórium: Egyházaskozár 0.90, Budai ev. egyház 13.56, Kisvárdá 2.91, Kispeszt szeretetvendégség jöv. 55.32, Bu-

dapest-Üllői u. külm. óra 6, Szirák 2.60, Szend 2.62, Munkács 12.06, Galgaguta 3, Budapest-Kelenföld 27.48, Pestszentlőrinc 7.04, Tokaj 5.34, Lucfalva 9.50, Csákvár 1.16, Pesti német egyház 28, Komárom 2.74, Kiskőrös 17, Alsószeli 2.10, Érsekújvár 5.82, Pilisvörösvár 1.05, Csillaghegy 0.87, Gyón 2.80, Eger 14.50, Kistormás 3.74 pengő.

Adományok: Budapestről: Borostyánkői Imre 6, Johnson Gisle 1, Trauschenfels Frigyes 1, Lengváry Júlia 1, Salgótarjánról: Csincsik Testvérek 0.50, Medzichradzky Márta 1, Kispestről: Brandtner Pál 1, Tóth Dénes 1, özv. dr. Szomraky Zoltánné Celdömölk 1, Dr. Györffy Béla Felpéc 4, Lébényből: Baranyai Mária 1, „Erzsike“ 1, Kiskőrösről: Valach István 2, Névtelenül 2, özv. Keresztes Béláné 4, Trepák Istvánné 1, Győről: Horváth Zsuzsanna 2.80, Schnitl Gizella 2, Tóth Sándorné Léva Újtelep 1, Simon Lajos Pestszentlőrinc 1, Láng Lajosné Csákvár 10, Kalaznói egyház 1, Molnár Sándor Sobor 1, Erdős János Magyaróvár 1, Petrik Ilona Sopron 1, Nyiregyházáról: Tomasovszky János 2, Pazár Irén 1, Nagy Lajos Szentantalfa 1, özv. Vincze Károlyné Debrecen 1, Havay Jenő Balassagyarmat 1, özv. Ulreich Aladárné Szombathely 1, Bajai ev. egyház 2, özv. Balogh Istvánné Csurgó 1, Tóth Sándor Szekesfehérvár 1, Bokányi Jenő Bőnyrétaal 1, Laukó Pálné Soltvadkert 2, Tompa László Boba 1, id. Róth Sándor Kőszeg 1, özv. Kovács Sándorné Körmen 2, Csapó Istvánné Ujmalomsok 1, Marton Károly Kemeneshőgyész 1, özv. Rottfuchs Jánosné Tokaj 1, Besenyei Istvánné Békéscsaba 1 pengő.

Perselygyűjtés: Budapestről: Horusitzky Henrikné 12, özv. Gáncs Aladárné 6, Köhler Jolán 65, Szauer Klára 32, Markó Emma Salgótarján 2.50, Péteri Sarolta Léva Újtelep 3.84, Albertirsai külm. órák 25, Br. Podmaniczky Pálné Sopron 20.77, Lébényből: Kovács Irma 1.18, Sipos Ferenc 1.24, Tóth József 1.14, Stinner Mihály 1.12, Németh Károly 14.60, Belák Jánosné Tokaj 6.20, Túrmezei Sán-

dor Tokaj 2.81, Léváról: özv. Máté Lajosné 2.60, Faragó Nővérek 2.52, Horváth Irén Csorvás 3, Gerendási ifj. egyesületek 8.76, Korcsek Zsigmond Kisalag 5.30, Munkácsi Ev. Nőegylet 6.60, Száki egyház 4.21, Bálint Istvánné Győr 2.— P.

Gyermekszövetség. Gyűjtése: Bakony-szombathely ünnepély jöv. 17.—, Albertirsa 11.70, Kőszegi ev. el. iskola 4.72, Tokaj 3.66 P.

Bélyegért: Meszlen-Acsád 15.—, Dombovár 10.—, Nemescsó 3.10, Kőszegdoroszló 2.40, Meszlen-Acsád 21.04, Alsópor 6.02, Egyházasközári vas. isk. 3.36 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: Angyalföldi bibliorák perselypénze 9.—, Horusitzky Henrikné 2.—, özv. Péczeli Lajosné 1.—, Névtelenül 2.—, Névtelenül 10.—, Brooser Móriczné 1.—, Zarándi Attila 2.—, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3.—, Joanovits Sándorné 1.—, Kaszai Mária 5.—, özv. Kertész Lajosné Várpalota 2.—, Markó Emma Salgótarján 2.—, Felpéci M. Gy. Sz. 25.—, „Atom“ Mezőnagymihály 4.—, Túrmezei Sándor Tokaj 2.—, Órimogyorósi lelkészi hivatal 2.—, Jantsovits Teréz Szarvas 2.—, Sopronból: Heszler Samu 2.—, Czapp Mihályné 1.—, Dr. Wiczian Dezső 10.—, Nagy Lajos Szentantalfa 1.—, özv. Melber Józsefné 1.—, Wallrábenstein Jakab Budakeszi 6.—, Imaközösségi tag Oroszáza 4.—, Kurinszky Vilmos Esztergom 1.—, Csete György Pápa 1.—, Rác Jánosné Tényőfalu 1.—, özv. Kőszeghy Károlyné Esztergom 1.—, Simor Erzsébet Siklós 2.— P.

Finnek kínai missziójára: N. N. Budapest 10, Angyalföldi szeretetvendégség jövedelméből 40 pengő.

Árva javára: Zarándi Attila Budapest 1 pengő.

Cél megjelölése nélkül: Ev. ifj. egyesület Boba 1, özv. Józsa Lászlóné Kispeszt 5, Fábí István Fót 3, Gunes Lajos Pápa 1, Szekeres Sándor Bőnyrétaal 1, Freiszlinger Irma Győr 3 pengő. Amennyiben ez összegek rendeltetésére nézve válasz nem érkezik, adományként könyvelem el.

Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1940. január hó 22-én.

Csekkszám: 16.188.

Rimar Jenő pénztáros

XIV., Gizella-út 28.
Telefon: 4-97-189.